

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. Варна, 14.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ванухи Б. Аракелян

Членове: Анета Н. Братанова
Магдалена Кр. Недева

при участието на секретаря Десислава Ив. Шинева Чипева
като разгледа докладваното от Анета Н. Братанова Въззивно търговско дело
№ 20213001000272 по описа за 2021 година

Производството е с правно основание чл. 258 и следв. ГПК.

Образувано по постъпила въззивна жалба от „ЧАСТНО СРЕДНО УЧИЛИЩЕ МЕЧТАТЕЛИ“ ООД – гр. Варна и „ЧАСТНА ДЕТСКА ГРАДИНА МЕЧТАТЕЛИ“ ООД – гр. Варна против Решение № 260038/22.02.2021 год., постановено по т.д.№ 151/2020 год. по описа на ВОС, с което съдът е осъдил „Частно средно училище мечтатели“ ООД и „Частна детска градина мечтатели“ООД да заплатят солидарно на „КРЕДИТ КОМЕРС“АД- гр. София задължения на кредитополучателя „МЕЧТАТЕЛИ 2013“ООД-гр. Варна по договор за инвестиционен кредит № 208/26.07.2016г., поето от тях като съдлъжници с анекс №1/30.08.2017г., на осн. чл. 79 ал. 1 ЗЗД вр. чл. 60 ЗКИ и чл. 101 ал.1 ЗЗД, както следва:

54 619.31 евро, представляваща сбор от просрочени вноски за главница по погасителен план за период от 26.12.2018 год. до 11.11.2019 год. и предсрочно изискуем остатък от главница, ведно със законна лихва от предявяване на иска до окончателно изплащане на сумата по указания ред;

1 723.09 евро, представляваща сбор от просрочени договорни лихви, начислени като възнаграждение за ползване на редовна главница до предсрочната изискуемост, формирано от вноски по погасителния план в периода 26.07.2019 год. до 11.11.2019 год. и

1 361.13 евро, представляваща сбор от наказателни лихви за просрочие, начислени като уговорено обезщетения за забавено плащане на просрочена

главница, формирано в периода 26.06.2019 год. до 29.01.2020 год.

Предявената въззивна жалба е основана на твърдения за не правилност на обжалваното решение предвид неоснователността на исковата претенция. Излагат се подробни оплаквания по отношение доклада на делото, противоречие с чл. 180 ГПК и несъобразяване разпоредбата на чл. 193 ГПК относно предприетото от ответниците по иска оспорване автентичността на процесния Анекс по договора за кредит. Оспорва се извода на съда за наличие на съгласие между страните относно факта, че подписът е положен от името на дружеството-ищец. По делото безспорно установено е единствено, че подписът в договора не е на лицето П. Б.. Изразява се несъгласие с извода за доказаност на действащ договор както неправилен и противоречащ на нормата на чл. 26, ал. 2, пр. 2 ЗЗД. Излагат се оплаквания за противоречие на решението с нормата на чл. 20 ЗЗД и за необоснованост. Твърди се, че ответниците по иска нямат качеството на съдлъжници, поради което не може да се приеме, че е налице солидарна отговорност. Не е налице и хипотезата на чл. 101 ЗЗД. Претедира се откриване производство по см. на чл. 193 и сл. ГПК с всички последици от това. Въззивниците молят съда да отмени обжалваното решение и да отхвърли исковата претенция като неоснователна. Претендират се разноски за производството.

В законоустановения срок е депозиран писмен отговор от КРЕДИТ КОМЕРС АД – гр. София, представлявано от изпълнителния директор К. В., чрез адв. А., с който се оспорва основателността на предявената въззивна жалба изцяло. Поддържа се, че решението е правилно и законосъобразно, без наличието на допуснати от съда процесуални нарушения. Страната моли съда да остави въззивната жалба без уважение. Претендират се разноски в производството.

Третото лице – помагач С. Р. Н. не е изразила становище при въззивното разглеждане на спора.

Съдът по реда на чл. 267 ГПК констатира редовност и надлежно администриране на делозираната въззивна жалба.

За да се произнесе по спора, съдът съобрази следното:

Не се спори между страните, че с договор № 208/26.07.2016г ищецът като лицензирана финансова институция се е договорил с кредитополучателя „Мечтатели 2013”ООД и поелите солидарна отговорност за неговите задължения две учебни заведения (Частно основно училище „Мечтатели” и Частна детска градина „Мечтатели”) и още един търговец („МАРЕКС 06”ЕООД), да предостави инвестиционен кредит в легова равностойност на 102 258.37 евро за ремонти и обзавеждане, необходими за дейността на училище и детска градина. Кредитът е уговорен с договорна лихва в размер на 12% годишно (чл.9.1), начислявана ежемесечно върху ползваната сума, наред с разсрочени на части вноски за връщане на главницата, индивидуализирани в погасителен план (чл.10). Уговорено е още обезщетяване на кредитора при допуснатата забава с лихва в размер на

законната лихва върху всяка просрочена част от вноса за главница или лихва (чл. 26, б.а). Уговорено е още и право на кредитора да обяви предсрочна изискуемост при всяко неплащане на уговорено погашение (чл. 27 б.б).

Спори се между страните досежно автентичността, действителността и правните последици на Анекс от 30.08.2017 год., представен на л. 21 от делото. Допълнителното договаряне е осъществено между кредитодателя „Кредит комерс“ АД, кредитополучателя „Мечтатели 2013“ ООД, първоначалните съдлъжници и „Частно средно училище мечтатели“ ООД /ЧСУ/и „Частна детска градина мечтатели“ООД /ЧДГ/. Документът сочи, че автор на подписа, положен от името на „Кредит комерс“ АД е П. Е. Б., но страните не спорят, че анексът не е подписан от указания в адресната част автор. По делото не са ангажирани доказателства, а само твърдения, за действителния автор на положения подпис. Ищецът поддържа, че съставител на документа е Р. С., която разполага с валидно учредена представителна власт за осъществяване на правни действия от името на дружеството.

По повдигнатия спор пред въззивната инстанция във връзка оспорената автентичност на документа от ответниците, съдът намира следното:

Оспорването на истинността на документ и в частност – на неговата автентичност съставлява по съществото си предявяване на инцидентен установителен иск и изисква наличие на правен интерес. Такъв интерес е налице винаги, когато страната се домогва да оспори автентичността на подписа, положен от нейно име, за да обори формалната доказателствена сила на частния документ по чл. 180 ГПК. Такъв интерес е налице и в случаите, когато се оспорва подписа, положен от трето лице, ако оспорващата страна е обвързана от материалноправните последици на изявленията му.

Интерес от оспорване обаче липсва в случаите, когато страната се домогва да докаже неистинност на изявления на насрещната страна, респ. липса на насрещно съгласие за възникване или изменение на облигационната връзка. Правото на оспорване на автентичността на документ е право на страната, в чиито патримониум настъпват правните последици от конкретното волеизявление.

Правото да се оспорва истинността в разглеждания случай е изключено и поради факта, че самото представяне и позоваване на писменото доказателство с исковата молба от насрещната страна, означава, че същата потвърждава действията на съставителя като правнообвързващи – чл. 42, ал.2 ЗЗД; чл. 301 ТЗ. Сочените последици настъпват независимо от това кой е действителният автор на положения подпис и независимо от това дали същият е обозначен като такъв в адресната или заключителна част на документа. На потвърждаване по реда на чл. 42, ал.2 ЗЗД и чл.301 ТЗ подлежат всички волеизявления, дори и тези без формална идентификация.

Правилото, че валидността на правнорелевантните волеизявления на страна в процеса могат да се оспорват единствено от техния титуляр, е последователно застъпвана в съдебната практика и е общ правен принцип. В

ТР № 5/2014 год. на ОСГТК на ВКС например е прието, че при липса на представителна власт, на недействителността може да се позове само лицето, от името на което е сключен договорът или неговите универсални правоприемници. Правото пък да се иска унищожаване на договор принадлежи само на страната, чиято воля е опорочена, но не и на другата страна – чл. 32, ал.1 ЗЗД.

В заключение, ответниците не могат да оспорват истинността на подписа, положен от името на другата страна в процеса в анекс от 30.08.2017 год., защото това представлява предявяването на чужди права – чл.26, ал.2 ГПК.

Неоснователни са и твърденията на въззивника, че твърдяната неавтентичност, липсата на указания в текста на документа за действителния автор на подписа и за това, че действа като пълномощник, обуславя недействителност на съглашението поради липса на съгласие на ЮЛ – кредитодател – чл.26, ал.2, пр.2 ЗЗД. Липсата на съгласие е тежък порок на сделката и е налице при съзнателна липса на воля при налично волеизявление, основано на мислена уговорка, шега или насилие. В настоящия случай не се твърдят факти, релевантни за приложението на фактическия състав на чл.26, ал.2, пр.2 ЗЗД. Твърденията са основани на неавтентичност на документа и то касателно изявленията на насрещната страна. Неавтентичността на частен диспозитивен документ не обуславя материалноправна недействителност на съглашението.

В адресната част на допълнителното съглашение от 30.08.2017 год. ЧСУ и ЧДГ са посочени като съдлъжници, а по силата на чл. 1 е уговорена солидарната им отговорност с кредитополучателя и другите задължени по кредита лица. В чл.2 е посочено, че първоначалният длъжник не се освобождава от отговорност спрямо кредитора. Сключеното съглашение има характер на договор за встъпване в дълг по смисъла на чл. 101 ЗЗД, по силата на който третите лица поемат едно заварено, съществуващо задължение като солидарни длъжници. Кредиторът запазва правата си срещу стария длъжник и става кредитор на нови лица, отговарящи при условията на солидарност. За настъпването на правните последици по чл. 101 ЗЗД не е необходимо изрично изявление, че третите лица встъпват в дълг, достатъчно е посочването на целения резултат от правното действие – придобиване на качеството съдлъжници за чужд заварен дълг и учредяването на солидарна самостоятелна отговорност.

Обстоятелството, че ответниците са посочени като съдлъжници в началото на анекса не противоречи на извода, че анексът съставлява договор за встъпване в дълг. Посоченото качество, визирано и в чл. 101 ЗЗД, отговаря на съдържанието и правните последици на съглашението и не му противоречи. Неоснователни са и твърденията на въззивника, основани на повторното посочване на соченото качество в чл. 1 от анекса. Употребеният термин „в качеството на съдлъжници“ сочи резултата от встъпването в дълг и

не следва да се тълкува като заварена характеристика на конкретните правни субекти. Чл.1 от договора е ясен и не се нуждае от тълкуване – допълнителното споразумение има за цел да „уговори“ солидарната отговорност на ответниците. Непрецизното включване на всички първоначално задължени лица в анекса, не дерогира посочения извод.

При съвкупната преценка на гореизложеното, съдът приема, че ответниците са пасивно материалноправно легетимирани да отговорят за процесния дълг в качеството на солидарни длъжници.

Горните възражения изчерпват въззивните доводи за ревизия на страната. Пред въззивната инстанция не се оспорва допуснатото неизпълнение, факта на обявяване на кредита за предсрочно изискуем, вкл. размера на главния и акцесорен дълг, установен със заключение на ССЕ. Постановеното осъдително решение на ВОС следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

В полза на въззиваемата страна следва да бъдат присъдени сторените във въззивното производство съдебни и деловодни разноски в размер на 4 488, 35 лева, съставляващи заплатено адвокатско възнаграждение с начислен ДДС.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260038/22.02.2021 год., постановено по т.д.№ 151/2020 год. по описа на ВОС

ОСЪЖДА „ЧАСТНО СРЕДНО УЧИЛИЩЕ МЕЧТАТЕЛИ”ООД, ЕИК 204522916, гр. Варна ул. Ев. Георгиев № 24 и „ЧАСТНА ДЕТСКА ГРАДИНА МЕЧТАТЕЛИ”ООД, ЕИК 204526626, гр. Варна ул. Ев. Георгиев № 24, ДА ЗАПЛАТЯТ **СОЛИДАРНО** на „КРЕДИТ КОМЕРС”АД, ЕИК 202516626 със седалище и адрес на управление гр.София сумата от 4 488, 35 лева – разноски за въззивното разглеждане на спора.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в едномесечен срок от връчването на страните пред ВКС при условията на чл. 280 – 281 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____